

Henvendelse vedr. muligheden for et nyt frivilligcharter

Den Sociale Retshjælp retter henvendelse efter at have deltaget i et møde med Frivilligt Forum d. 29. april 2013 vedr. muligheden for et nyt frivilligcharter. Vi mener nemlig ligeledes, at det er nødvendigt med et nyt og tidssvarende charter, da vi gennem vores direkte og indirekte samarbejde med flere forskellige offentlige myndigheder gennem de sidste par år har oplevet, at der er behov for klare retningslinjer, hvilket ikke er tilfældet i charteret fra 2001.

Der er et stort behov for et konkret frivilligcharter

Vi mener, at der er et stort behov for et mere koordineret og defineret samarbejde mellem det offentlige og de frivillige aktører, hvilket et frivilligcharter kan være med til at sikre. Der sker en rivende udvikling i det danske civilsamfund grundet det pres, det offentlige befinder sig under, samt den voksende interesse for frivillighed.

Ikke nok med at flere danskere vælger at bruge tid på det frivillige arbejde, arten af frivillighed har også ændret sig. Frivillige yder nu blandt andet juridisk rådgivning, gældsrådgivning, psykologisk rådgivning, herunder også offerrådgivning, mv. Dette skaber altså en helt ny situation for frivilligheden, hvor den frivillige indsats kan få enorme konsekvenser for det enkelte menneske og for samfundet. Det er derfor også nødvendigt at kigge på, hvilke opgaver de frivillige kan tilbyde at løse, samt hvilke kompetencer det kræver fra den enkelte rådgiver og fra organisationerne.

Den Sociale Retshjælp mener, at der er et betydeligt behov for et konkret og detaljeret frivilligcharter fra samtlige frivillige og offentlige aktører, der samarbejder om at løfte væsentlige samfundsopgaver. Vi vil med baggrund i vores konkrete erfaringer med juridisk rådgivning og gældsrådgivning komme med forslag til, hvilke problemer et charter kunne adressere, og hvad det kunne indeholde. Vi kan kun tale ud fra egne erfaringer, og vi håber, at andre parter vil deltage i udviklingen af charteret, for at vi sammen kan belyse udfordringerne for et nyt frivilligcharter fra alle relevante vinkler og dermed skabe et gennearbejdet fundament for fremtiden.

Samarbejdsformer mellem det offentlige og de frivillige organisationer

Vi oplever i Den Sociale Retshjælp, at samarbejdet med det offentlige er nødvendigt, og at der er gode muligheder for dette samarbejde. Ofte begrænses samarbejdet dog af de manglende klare retningslinjer for, hvem der har hvilke ansvarsområder, herunder hvordan parterne bedst muligt kan bruge hinandens kompetencer. Der er derfor et behov for rammer, som tydeliggør, at staten blåstempler den frivillige indsats, samtidig med at de frivillige organisationers selvstændighed bevares. Vi har dog desværre også erfaret, at der i visse tilfælde er en berøringsangst over for samarbejdet mellem det offentlige og de frivillige aktører, da de offentligt ansatte ofte frygter, at de frivillige kan varetage deres arbejdsopgaver i en grad, der vil overflødiggøre deres job, i stedet for at bidrage til at skabe alsidige og nødvendige tilbud.

I samarbejdet mellem de frivillige organisationer og det offentlige indgår der i vores optik både et direkte og et indirekte samarbejde. Det indirekte er fx, når offentlige myndigheder, uden en direkte aftale, kan henvise til frivillige organisationer, hvis det vurderes, at klienten ville have gavn af det, eller der omvendt fx skal foretages screeninger for kreditor krav hos blandt andet SKAT, kommunen eller politiet.

Det direkte samarbejde er fx, når der foreligger et konkret samarbejde mellem offentlige myndigheder og frivillige organisationer. Dette kan være tilfældet, hvis en myndighed efter aftale visiterer socialt udsatte til en eller flere frivillige organisationer, eller når et fængsel inviterer en gældsrådgiver eller juridisk rådgiver indenfor. Det er særligt det direkte samarbejde, som er af interesse for et fremtidigt charter, men det indirekte samarbejde skal også adresseres for at sikre, at fælles samfundsopgaver løftes optimalt.

Det direkte samarbejde

Inden vi kommer nærmere ind på udformningen af et nyt charter, vil vi gerne kort præsentere vores erfaringer omkring samarbejdet med offentlige myndigheder. Vi har blandt andet igennem vores projekt *Det Juridiske Rådgivningsteam* et samarbejde med Center for Myndighed, Socialpsykiatri og Udsatte Voksne i Aarhus Kommune (Myndighedsafdelingen). Det Juridiske Rådgivningsteam er en afdeling ved Den Sociale Retshjælp, der tilbyder gældsrådgivning og juridisk rådgivning til en nærmere bestemt gruppe af socialt udsatte borgere i Aarhus Kommune. Den Sociale Retshjælp har fået tilskud fra Socialministeriets pulje i Den Nationale Civilsamsfundsstrategi til pilotprojektet, der er i første omgang er bevilliget midler i en 4-årig periode.

Vi har utrolig mange positive erfaringer med dette samarbejde, hvor der er tillid mellem parterne med gensidig respekt for de forskellige faglige baggrunde og kompetencer. De ansatte i Myndighedsafdelingen er i deres daglige arbejde i kontakt med udsatte borgere, der har mange forskelligartede problematikker. Disse borgere kan - foruden den sociale indsats, forvaltningen tilbyder - således også have brug for hjælp til at tage hånd om gældsmæssige og juridiske problemer, som kan være af en type eller et omfang, som Myndighedsafdelingen ikke har de fornødne ressourcer eller den juridiske faglighed til at håndtere. Det har Den Sociale Retshjælp til gengæld, og derfor har vi sammen med Myndighedsafdelingen valgt at indgå dette samarbejde. I praksis betyder det, at alle ansatte ved Center for Myndighed i Aarhus har mulighed for at henvise borgere i Aarhus Kommune til Den Sociale Retshjælp til behandling af de pågældende borgeres juridiske problematikker eller gældsproblematikker, mens der tages hånd om borgerens sociale problemstillinger som fx misbrugsbehandling, psykiatrisk behandling osv. gennem tilbud fra myndighedsafdelingen. (Læs mere på www.socialeretshjaelp.dk → Afdelinger → Det Juridiske Rådgivningsteam).

En anden af Den Sociale Retshjælps afdelinger er Fængselsrejseholdet, som samarbejder med fængsler og udslningspensioner under Kriminalforsorgen. Fængselsrejseholdets formål er at sikre en helhedsorienteret udvidet juridisk rådgivning og sagsbehandling, herunder særligt om gældsproblematikker, for tidligere og nuværende indsatte. Fængselsrejseholdet har ydermere til formål at være en gennemgående instans, der kan følge den indsatte gennem overgangene mellem de forskellige offentlige myndigheder i forbindelse med løsladelsen. Det er Den Sociale Retshjælps erfaring, at der ved løsladelsen er en række forskellige instanser og myndigheder ind over den enkelte indsatte, og der er et behov for et styrket samarbejde mellem disse og de frivillige organisationer. Der er ofte uklarhed omkring, hvem den indsatte kan gå til, og hvem der reelt har ansvaret for, at det bliver en god løsladelse. Dette er noget, vi ofte i vores rådgivning hjælper de indsatte med at få afklaret. Derudover kan Fængselsrejseholdet være med til at støtte den indsatte under afsoningen, hvorved den indsatte kan få bedre forudsætninger for at ændre sin egen livssituation efter løsladelse.

Fængselsrejseholdet har eksisteret i fem år, men støder stadig på mange barrierer. Samarbejdet med pensionerne fungerer optimalt og har fra starten været en succes, men vi oplever, at samarbejdet med fængslerne i høj grad er afhængigt af de enkelte ledere og deres vilje til samarbejdet. Dette kan både være en positiv situation, da vi oplever mange interesserede ledere, som ønsker at samarbejde til fordel for de indsatte, og en stor

udfordring, da modvillige ledere kan forhindre, at nuværende indsatte, der ønsker at ændre deres situation, modtager rådgivning. Dette er ellers ofte til stor gavn for samfundet og den personlige retssikkerhed. (Læs mere på www.socialeretshjaelp.dk → Afdelinger → Fængselsrejseholdet).

Begge de ovennævnte projekter er 100 % offentligt støttede og har til formål at løfte en nødvendig samfundsopgave. Derfor er et godt samarbejde med det offentlige også altafgørende. Når sådanne projekter er offentligt støttet af forskellige puljer, kunne det være ønskværdigt, at der var en direkte forbindelse mellem, hvad der gives penge til, og hvilke samarbejdsmuligheder der er. Når puljerne vurderer, at den frivillige organisation har et projekt, som det er ønskeligt at støtte, da det varetager en vigtig samfundsopgave, ville det virke logisk, hvis denne interesse for projektet ligeledes blev formidlet til de relaterede offentlige myndigheder.

Som eksempel kan vi bruge Fængselsrejseholdet: Når der bevilliges penge til et fængselsrejsehold, kunne det virke oplagt, at de offentlige fængsler og pensioner blev oplyst om det samfundsrelevante aspekt i projektet og dermed blev opfordret til at indgå et samarbejde med projektet. Denne manglende forbindelse mellem, hvad offentlige puljer vurderer som værende relevante projekter, og hvilke projekter offentlige myndigheder ønsker at indgå et samarbejde med, er hæmmende for vores fælles arbejde med at løfte velfærdssamfundet. Denne manglende forbindelse gælder også for mere indirekte samarbejde.

Indirekte samarbejde

Mellem det offentlige og det frivillige findes der også forskellige former for indirekte samarbejde. Dette kan være, når der ikke indgås en direkte samarbejdsaftale, men de frivillige alligevel har brug for de informationer, som det offentlige ligger inde med, for derigennem at løfte deres opgave.

I Den Sociale Retshjælp er vi nødt til at igangsætte screeningsprocesser for fordringer ved flere af vores klienter. Disse screenings foretages fx hos SKAT, RKI, politiet m.fl. og gennemføres, for at vi kan afklare vores klienters juridiske og økonomiske situation. Screeningsprocessen kan tage lang tid at gennemføre, da flere af de offentlige myndigheder kræver, at der sendes en original fuldmagt af sted med screeningen. Dette betyder, at vi kun kan sende én henvendelse ud af gangen, typisk til fire eller fem steder. Grundet lange behandlingstider kan screeningsprocessen tage meget lang tid, hvilket er af afgørende betydning for vores klienter, da de derfor må vente uforholdsmæssigt længe, før der kan komme en afklaring på deres situation, med risiko for yderligere eskalering af problemernes omfang til følge.

Retshjælpsorganisationer løfter i princippet en offentlig opgave, og da screeningsprocessen er en væsentlig del af denne opgave, kunne det forventes, at relevante offentlige myndigheder assisterede i gennemførelsen af screeningerne. Når fx retshjælpsorganisationer og gældsorganisationer er offentligt støttede, virker det problematisk, at arbejdet samtidig bliver forsinket fra det offentliges side. Der kunne derfor igangsættes en "oplysningskampagne" inden for det offentlige, hvor det gøres tydeligt, at det ønskes, at det offentlige skal støtte den frivillige indsats og ikke bremse det arbejde, der gavner begge parter og vigtigst af alt borgeren.

Forslag til charter om rådgivning

I dette afsnit vil vi gerne komme med konkrete forslag til, hvad et charter kunne indeholde i forhold til den frivillige sektor, som vi har størst erfaring med, nemlig rådgivning, herunder juridisk rådgivning og gældsrådgivning.

Ved gældsrådgivning og juridisk rådgivning er det af afgørende betydning, at rådgiverne har en relevant uddannelsesmæssig baggrund samt mulighed for faglig sparring og supervision, da en rådgiver har en meget direkte indflydelse på, hvordan en klient vælger at handle, og i værste fald også på den pågældendes økonomi. Derfor bør et charter for rådgivning også indeholde konkrete retningslinjer for samarbejdet i forhold til, hvil-

ke krav der stilles til de frivillige organisationer såvel som den offentlige sektor. Dette kan være i form af krav til uddannelse, etiske regler etc.

I Den Sociale Retshjælp har vi indført certificeringskrav, der bygger på vores etiske regler. Dette betyder, at de frivillige, som rådgiver hos os, har en relevant uddannelsesbaggrund. Samtidig gennemfører vi intense uddannelsesforløb og løbende efteruddannelse, der sikrer, at de frivillige er klædt ordentligt på til at håndtere stillingen som juridisk rådgiver eller gældsrådgiver. Vi mener, at certificeringskrav og uddannelse er en nødvendighed, hvis der skal ydes kvalificeret og ensartet rådgivning, og det bør derfor også indgå i charteret.

Krav til alle parter

Et charter kan præcisere de krav, der stilles til både det offentlige og de frivillige organisationer. De offentlige myndigheder kan forventes at assistere med at sikre samarbejdet til samtlige relevante offentlige myndigheder, og det offentlige skal desuden sikre økonomiske midler til de projekter, som vurderes at være samfundsnyttige.

Et charter kan derudover understrege, at det forventes, at den frivillige organisation kan garantere, at rådgiverne er kvalificerede, samt at den frivillige organisation skal afholde de uddannelsesforløb, som vurderes at være relevante.

Et charter kan også præcisere, at de frivillige organisationer skal have en række etiske regler, så det kan sikres, at rådgivningen også er etisk forsvarlig, hvilket kunne være endnu et krav til frivillige organisationer. Charteret kunne også forventningsafstemme med hensyn til, hvilke klienter der forventes hjulpet, og i hvilket omfang samt på hvilke rådgivningstrin (fx juridiske rådgivningstrin og gældsrådgivningstrin) der forventes rådgivning.

Som nævnt er der stor forskel på de forskellige frivillige sektorer. I forhold til rådgivning mener vi, at uddannelse er et vigtigt element, men ved andre sektorer kunne andre elementer fremhæves. Ved sociale initiativer kunne man fx forestille sig, at der ville være mindre fokus på uddannelse og mere på etisk forsvarlig opførsel.

Skabelsen af charteret

Den første fase i skabelsen af det nye charter ville være at nedsætte en arbejdsgruppe, der kan identificere de forskellige sektorer, hvor de frivillige organisationer og det offentlige mødes for at hjælpe borgerne. Da der samtidig er stor forskel på arten af den frivillige indsats, er det nødvendigt at identificere, hvilke forudsætninger der skal til for at være frivillig i de forskellige sektorer. Nogle af sektorerne kræver en bestemt uddannelsesbaggrund, fx for at kunne yde gældsrådgivning eller juridisk rådgivning, så de borgere, der modtager den frivillige hjælp, er sikre på at modtage kvalificeret rådgivning. Andre kræver fx et sanitetskursus eller blot godt humør.

Under hvert charter skal der tages stilling til, hvilke overordnede arbejdsopgaver frivillige vil og ikke vil skulle varetage, og hvordan aftaler mellem offentlige myndigheder og frivillige organisationer vil kunne udformes. Herunder skal der stilles krav og skabes fælles standarder, som de forskellige parter skal leve op til, foruden at generelle hensyn og tiltag, der skal tages, skal identificeres. Charteret skal fungere som en ramme, der formulerer minimumskrav til samarbejdet, og skal virke som et udgangspunkt, som det offentlige og den frivillige sektor kan benytte, når de opretter mere konkrete samarbejdsaftaler. Herefter vil det være op til de enkelte organisationer at sikre, at deres medarbejdere lever op til den overordnede ramme for samarbejdet og organisationens egne værdier.

Konkrete forslag til charter

Som udgangspunkt mener vi, at den vigtigste opgave ved udarbejdelsen af et nyt charter er at identificere, hvad frivillighed vil sige. Med den store vækst i antallet af frivillige er de frivillige opgaver blevet mangfoldige, og det er derfor umuligt at skære frivillighed over én kam. Vi har ladet os inspirere af de forskellige kategorier for frivillige organisationer, som findes på hjemmesiden heltfrivilligt.dk, lanceret af det tidligere Integrationsministerium.

På baggrund af ovenstående mener vi, at skal der laves et konkret og grundigt charter, er det ikke nok kun at lave ét. Vi mener, at der er behov for en overordnet civilsamfundsstrategi, som indeholder en lang række chartre eller andre former for dokumenter, som adresserer forskelligheden i arten af frivillighed. Det er derfor nødvendigt at identificere de forskellige sektorer, hvor det offentlige og det frivillige mødes, og lave et charter for hver sektor.

Disse sektorer kunne fx være:

- Rådgivning (gældsrådgivning, retshjælpsorganisationer, øferrådgivning etc.)
- Konkrete sociale initiativer (besøgsvenner, mentorordninger, væresteder, voksenvenner)
- Uddannelse (lektiehjælp, hjælp til tosprogede)
- Forskning og oplysning (Kræftens Bekæmpelse, Sex & Samfund, pårørendegrupper, handicapforeninger, sygdomsforeninger)
- Kommercielle projekter (genbrugsbutikker, caféer, socialøkonomiske virksomheder)
- Kulturelle initiativer (Gay Pride, Grøn Koncert)
- Politiske organisationer (ungdomspartier, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning)
- Religionsbaserede organisationer (sogneråd, KFUM)
- International Frivillighed (Fundraising, Red Barnet, Røde Kors, SOS-Børnebyerne).

Organisationerne er her opdelt efter arbejdsopgaver og kompetencer, men kan også opdeles efter målgruppe, fx ældre, handicappede, børn, indvandrere etc.

De frivillige organisationer

De frivillige organisationer må ofte kæmpe med en manglende kontinuitet og manglende kompetencer, da det kan være svært at fastholde egnede frivillige i en længere periode, særligt på fuld tid, hvilket ofte ville være det ideelle. Hvis det ønskes, at der skabes et større samarbejde mellem den frivillige sektor og det offentlige, må der samtidigt tages stilling til, hvordan denne udfordring løses.

Vi foreslår, at de ledige fagfolk, som står uden for arbejdsmarkedet, også kan bidrage til samfundet gennem en frivillig indsats og samtidigt derigennem opbygge deres netværk og faglige kompetencer. Dette kunne fx ske ved at komme i praktik i en frivillig organisation, uden at organisation begrænses i, hvor stort et antal de må tage imod, eller at gøre det muligt for arbejdssøgende at arbejde frivilligt samtidig med, at de fortsat står til rådighed for arbejdsmarkedet og får tid til aktivt at søge lønnet arbejde. Der kunne skabes direkte samarbejdsaftaler mellem jobcentrene og de forskellige frivillige organisationer, som begge parter skal overholde. Ved at benytte ledige i det frivillige arbejde kan organisationerne i høj grad få kvalificeret arbejdskraft ind, samtidigt med at det offentlige undgår, at de ledige kommer længere og længere væk fra arbejdsmarkedet.

Frivillige organisationer er derudover ofte mere rummelige og fleksible end det private arbejdsmarked, og de frivillige organisationer kan derfor være et passende udgangspunkt for de langtidsledige, der har svært ved at

komme ind på det private arbejdsmarked. Disse kan for eksempel være unge mennesker med psykologiske udfordringer såsom depression eller autisme, indvandrere, der har svært ved at komme ind på det danske arbejdsmarked, eller udsatte personer såsom hjemløse. I disse tilfælde kunne det offentlige støtte de frivillige organisationer i arbejdet med at skabe plads til de mennesker, som ikke kan arbejde på normale vilkår.

Offentlige og frivillige parter må dog også tage stilling til, hvornår der er tale om et samarbejde, der forbedrer velfærden i Danmark, og hvornår der er tale om direkte udnyttelse af gratis frivillig arbejdskraft. Til tider kan fx kommuners brug af frivillige ses som en spareøvelse, hvilket kun underminerer velfærdssamfundet, hvor målet i stedet burde være at forbedre det. Derfor er der behov for, at der stilles krav til organisationerne i form af uddannelse, så deres frivillige har kompetencerne til at sætte egne rammer for deres frivillige indsats og ikke påtage sig opgaver, der går ud over, hvad der med rimelighed burde omfattes af den frivillige indsats.

Vedligeholdelse af charter

Ved udarbejdelsen af charteret skal der indrettes et system, der kan sikre, at de forskellige chartre kan opdateres og videreudvikles undervejs. Dette kunne ske ved at udpege repræsentanter fra hver sektor, som kan varetage de frivillige organisationers interesser, og som organisationerne kan henvende sig til, hvis de oplever udfordringer eller mangler ved det gældende charter for et givent område.

Vi foreslår, at der i de første par år afholdes årlige møder, hvor der udarbejdes en samarbejdsrapport, som identificerer, hvilke ændringer der kan foretages i charteret. Der kunne i den forbindelse oprettes et system, hvor der en række måneder i forvejen udsendes et spørgeskema til de frivillige organisationer, hvor de kan oplyse deres erfaringer omkring samarbejdet med det offentlige. De frivillige organisationer skal samtidig have mulighed for at levere mere uddybende beskrivelser af samarbejdet til deres repræsentant, såfremt organisationerne skulle have et ønske om dette. Repræsentanten mødes så med relevante offentlige aktører og politikere for tilsammen at bruge resultaterne fra spørgeskemaerne og øvrige meldinger fra frivillige og offentlige parter til at lave en samarbejdsrapport, som kan videreudvikle og forbedre charteret. Rapporten kan ligge tilgængeligt for alle interesserede parter, herunder også internationale interessenter. Charteret kunne fungere som et ansigt udadtil, der kan sikre et styrket internationalt samarbejde og sparring omkring relationen mellem det offentlige og civilsamfundet.

Økonomi

Undervejs skal der også tages stilling til det økonomiske grundlag for de samarbejdende, frivillige organisationer. Når den offentlige sektor giver udtryk for et ønske om et styrket samarbejde med frivillige organisationer, må dette ses som en anerkendelse af det bidrag, som frivillige giver. Det kan samtidigt ses som en erkendelse af, at når fx Den Sociale Retshjælp løfter borgernes retssikkerhed, løfter de frivillige organisationer nødvendige opgaver. Derfor burde der afsættes midler til de frivillige organisationer i finansloven, frem for at disse nødvendige opgaver bliver overladt til kortfristede projekter, der støttes gennem puljer. Anerkendes den frivillige indsats i finansloven, kan der sikres langsigtede projekter, som kommer velfærdssamfundet til gavn.

Der kunne også tages stilling til, om de frivillige organisationer, der lever op til samarbejdsaftalerne, kunne gives større muligheder for at være selvforsynende. Når det offentlige giver støtte til frivillige projekter, gives der støtte til projekter, som det offentlige ikke selv kan opretholde. Hvis de frivillige organisationer fik friere forhold til at tjene penge til egen drift, kunne de løfte velfærdssamfundet yderligere. Under de nuværende forhold må en organisation, der er momsfrigatet, ikke tjene over 50.000 kr. En større indtægt ville kunne styrke den frivillige indsats.

Vi mener også, at det burde undersøges, om frivillige burde kunne modtage samme fradrag, som lønnede ansatte får, fx befordringsfradrag. Befordringsfradraget sikrer, at borgerne ikke kun bosætter sig nær deres job, og derved undgås der geografiske skævheder i Danmark. Vi mener, at frivillige også burde kunne modtage befordringsfradrag, da mange frivillige organisationer ligger i de store byer, og det derfor kan være sværere at yde en frivillig indsats, hvis man ikke bor i en af de større byer. Ved at øge mulighederne for, at frivillige kan opnå samme offentlige fradrag som lønnede arbejdere, kunne det forventes, at antallet af frivillige på landsplan ville stige, hvilket ville være i alles interesse.

Fremtiden

Som nævnt er det foreslåede en ambitiøs plan, men vi mener, at det er en nødvendig proces, hvis vi skal sikre et godt samarbejde mellem de frivillige organisationer og det offentlige i fremtiden. Det er også en nødvendighed, hvis vi i Danmark vil vise os som et foregangsland inden for civilsamfundsstrategier, som er af aktuell betydning i store dele af Europa.

Vores forslag kræver muligvis en høj detaljegråd, som ikke hører til et charter. Vi mener dog, at charteret ikke kan stå alene, og at alle de omtalte detaljer må adresseres. Derfor forslår vi, at et charter ledsages af en større, gennemarbejdet civilsamfundsstrategi, hvor det gøres klart, hvordan samarbejdet mellem det offentlige og civilsamfundet kan og skal forløbe. Dette skal være i form af et samarbejde, hvor de frivillige organisationers selvstændighed respekteres, mens det samtidig anerkendes, at der er behov for en række krav til det offentlige og den frivillige sektor, for at vi sammen kan løfte vigtige samfundsopgaver.

Vi vil derfor håbe, at udviklingen af det nye charter gøres til en længere og mere dybdegående proces, hvor der er mulighed for at skabe en høring for frivillige organisationer, eller på anden vis indgå i en dialog med disse, i stedet for blot at skabe et nyt charter på kun to sider. Vi mener, at det ekstra arbejde vil være det hele værd, da det kunne sætte en ny standard for samarbejdet mellem de frivillige organisationer og det offentlige i Danmark. Da samarbejdet mellem det offentlige og de frivillige organisationer forhåbentligt kun vil vokse sig større i de kommende år, vil det være optimalt at sikre et stabilt fundament allerede nu.

De venligste hilsner

Sacha Kondrup
Politisk Konsulent
Den Sociale Retshjælp